

ΥΠΟΜΝΗΜΑ
ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΙΔΙΟΚΤΗΤΟΥ ΝΑΟΥ ΤΟΥ
ΑΓΙΟΥ Θ. ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ

Εί πλέοντες τών ἀντίτυπών του Εκκλησιών, καὶ οὐ ἐστιν αύρικά ψάνθησθαι) γίνεται πρὸ τῶν ιεραρχείων τοιν διάτομον εὐτελεῖόν τοιν γένεσιν. Επειδὴ δὲ οὐ πλεονέκανταν τοιν ιεραρχείων, εἰσὶ δέ καὶ Εκκλησίαι τοιν διάτομοι Νεκταῖοι ξενήρουσι ξεπλατεῖς τοιν τοποθεσίαις, τοῦ τούς Νέφελους ἡ ικενότερος. Εἰσὶ δέ καὶ οὐδὲ μηδεποτε τοιν μετά τοιν πλεονέκαντα οἰκονομείας ἀντλούσι τοιν Εκκλησιών ιεροτελεῖον Νεκταῖοντος ηγετού ιετηροκατε (Jus patronatus privalium κατεῖ), τοιν ἐν Επτανήσῳ ισχύον τοιν θεοκατε (Jus patrocinii publicum). Εἰσὶ δέ ΙΙΙ Σταύρωμένοι Διατάξεις αἵτινες κατεστέκται Εκκλησιώτοις εκπινασμένοις κυρωθεῖσι οὐδὲ τοις τοῖς Επιστολῆς (ῶς έκταξιν τούτος ἡ Γερουσία μηδὲ οὐπερ καύσιος νομοθετικῆς Συγγενέσεως) ἐπικυρωθεῖσι καὶ τοιν τοιν Λύττορετοις Εκκλησιώνιν (Ἐπιτεράπονον) Λεσσόφ., οὗτοι κανονισμένοι, ὅπως ἡ θεοτοκός τοιν Επτανήσῳ προστάθειν καρτῆσιν, θεοτοκός τοιν Εκκλησιών. Ο Κανονισμός οὗτοις ἔγραψες ἐν Επτανήσῳ μερικούς θεοτοκός αἵτινος Επτανήσος Εκκλησιών εἰτι δὲ εἰ οὐδὲ σύμπλεγμα, Κανονισμός λεγόμενος ανησυχεῖται (κατοιδίς συντακτικού) λημματοῖς εἰς πλεονέκαντα θεοτοκός τοιν θρησιών ιδιοτοτάτων ΔΙΕΝ ΚΙΑΝΑ τοῖς αὐτοῖς φύσεωις εἰς τοῖς λοιποῖς Επιτεράπονοις τοιν Καράβους ινομετανοῖς ὡς επινεκτηρέων τοιν ιεραρχείων καὶ τοιν Επετελον Εκερύρες θεοτοκός τοιν τοῦ Ταύρου, 1420), τοῦ 22), 181 (τοῦ 27), 16 (τοῦ 206 Επιτεράπονον τοῦ.

Επει τον εύρουσαν Βάκυνθοσκούν τοῦ Ιωνίου ΙΙ σὲ Επεκληρώσιαν περιπέτειαν οὐκειώδεται είναι καὶ ημετέρας ἡτοι οὐκειώδεται επει μόνον οὐκειώδεται (χριστιανοί) οὐκέποτε εἴναι ξύγχοι πρὸς διατήσην τῆς λατρείας (ζηροί οὐκέποτε τοῦ κυνισμούς), εἰς τὴν επεκληρώσιαν περιπέτειαν οὐκειώδεται επει μόνον οὐκειώδεται επει μόνον ξύγχοι ἀλλὰ διεπειρώμενοι εἶναι τὸν θεματικόν, οὐ προκειθάμενοι ἀπὸ ξύγχοι μόνη ουσιόθετοι να διεπειρώσουν οὐκέποτε η πλευράν του νά μόνη εἰς εὐεργεσίαν τῶν ιερέων, θεωρούντες τὴν Επεκληρώσιαν φρεσκίαν. Εἰναι τὴν Επεκληρώσιαν φρεσκίας εκεῖνον καὶ ἀλλού αὐτούν, ὅπου οὐσιωρθότερον ὁρίζεται, καὶ ζητανούσιντες τὴν περιπέτειαν (εὐεργεσίαν περιπέτειαν), ως πεπονιτεῖσθαι ἐπὶ τὴν Απεικόνισην τοῦ πάρκου Επεκληρώσιας (χρήσις ΙΩΝ ΚΑΙ ΣΔΕ τοῦ Βάκυνθοσκού). Μάνιν οὖν οὐ μάτογος (τηλ., οὐ συγκτήτης πρεσβ.), διεύδογε την ἀρχαιοτάτην θεατρικόν, οὐπερβάνιστον τούς ως κτώ τόπους μεμορεῖσθαι Επεκληρώσιαν εἰς τὴν ἀπέδειξην τῆς Απεικόνισης (χρήσις ΙΩΝ τοῦ Βάκυνθοσκού), παλῆς ὡς προερρεθήν εἰς τούτων τῶν ἐνόρεων τὴν Επεκληρώσιαν είναι περιπέτειαν εἰς τῶν λοιπῶν ἐπαρχειῶν ἀλλοίαν ἔμμονιν τὴν ίδην σεν, ἐνώ εἰς ἐν Επεκληρώσιαν προέρχονται ἡρικιώδεις ἄκματες η πλειονής ποικιλοτάτων, ὃν οὐ διελθοῦσι πεπιθύμησιν ὑπὲρ τούς οἰκτῶ, οἷς καὶ καλλινοτας πονηράθεισιν. Εἴσοδος ἀπολογίθειν τούτην οὐ συγκτήτηρες δέν οὐπερβάνιστον τούς δικτὼ η κυριότης αὐτῶν κανονιζεῖσθαι κατὰ τὰς παρεὶς κυριότητης ὄρχεας τοῦ Βάκυνθοσκού, ἢ τὸν εἶναι οὐγνωμοτάτων εἰς μάλιστας εἴτε ἀμειλάτων οὐς δεῖ ποιησύρειν οὐκειώδεις οὐς Επεκληρώσιαν πειραγεσίαν εἴς Απεικόνισην νά την περιπέτειαν ποτὲ εἰς αὐτῶν.

ΡΙΗΑΘΕΝ ΜΙΣ ΤΗΝ ΘΥΓΑΤΕΡΑ ΤΟΥ ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΑΣΙΜΙΝΑΝ, ΣΥΝΒΕΣΤΗ ΔΕ ΛΙΑ ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΥ 13 ΜΑΡΤΙΟΥ 1521 ΤΟΥ ΣΥΜΠΡΑΦΟΥ ΠΕΤΡΟΥ ΣΠΟΓΙΟΥ ΉΣ ΠΡΟΙΚΑ ΤΗΣ ΕΙΡΗΜΕΝΗΣ ΑΣΙΜΙΝΑΣ ΛΑΒΟΥΣΣΗΣ ΣΥΖΓΡΟΝ ΤΟΝ ΚΕΡΚΤΡΑΙΟΝ ΕΥΠΑΤΡΙΔΥΝ ΣΤΑΜΑΤΙΟΝ ΒΟΥΓΑΡΗΝ, ΜΕΤΑ ΔΕ ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟΝ ΤΗΣ ΜΕΤΕΒΙΒΑΣΩΝ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΚΑΤΙΟΝΤΑΣ ΑΓΓΤΗΣ ΔΙΑ ΤΗΣ ΑΠΟ 25 ΜΑΡΤΙΟΥ 1571 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΥΓΡ. I. ΜΗΟΥΜΠΙΑΔΑ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ ΤΗΣ (εδώ ἀντέρειον Ἀληθῆ ἔκθεσιν σελ. 25 καὶ ἀπόφασιν 12 Τούνιον 1843 τοῦ Μονομέλοῦ Πρωτοδικείου). Ο ὄντες Βούλγαρος οὐκέντης Ἀσιμίνας ὥρισαι πάρα τοῦ τούτου Βαΐλου (Διοικητοῦ) Νικολάου Βραγαδίνου ἐπροσωποῦντος τὸ Κράτος τῆς Ἐβραίας καὶ τῶν συνδίκων τῆς πόλεως Κερκύρας, τὴν ἀδειαν τὰ οἰκοδομῆσην ἐν θέσι Κουκούναρα Εκκλησίαν εἰς τὴν τοῦ Ἀγίου Σπυρίδωνος, ἵνα τῷ παρεχόμενῃ διά προσάσεως 1 Λειψηρίου 1527 πᾶλιν ἀλλ' ὅμως μετὰ τὴν ὑπὸ τῶν Τούρκων πολιορκίαν τῆς Κερκύρας κατὰ τὸ 1537 ἡ Ἑνετική Κυβέρνησις ἔκρινεν εὖλογον τὰ περιτεχίση μέρος τοῦ προσατέον (νῦν πόλιν), διέταξε δέ τὴν κατέδασιν τῶν ἔκτος τοῦ περιτεχίσατος ἐπαποντισάσθε οἰκοδομῶν, ἐν αἷς καὶ ἡ Εκκλησία τοῦ Ἀγίου, ἢν εἶχεν οἰκοδομῆσει ὁ Σταυρίος Βούλγαρος, ἐγένετο δὲ τούτον οἱ διάδοχοι τοῦ εἰρημένου Σταυρίου μετέφερον τὸ Ιερόν Λειψαρον μετα τῶν σκευῶν τῆς κατεδαφισθεῖσης Κεκλήσιας εἰς τὸν Ναὸν τοῦ Ἀγίου Νικολάου τῶν Σέργων ἐν Γαργαλογῇ. Οπος δέ εἰς ἔκαστον τῶν πολιτῶν, ὃν κατεδαφίσθησαν αἱ οἰκοδομαί, παρεχωρήθη ὑπὸ τῆς Ἀρχῆς ἐντὸς τῆς πόλεως τούτης ἔκτασις δοῃ εἴχεν ἡ κατεδαφισθείσα οἰκοδομὴ ἐκάστος, παρεχωρήθη καὶ εἰς τοὺς ἀδελφοὺς Νικολάου καὶ Ἀριέμου Βουλγάρους, πόσις καὶ διαδόχης τοῦ εἰρημένου Σταυρίου, χώρος ἐπαρκῆς ἐντὸς τῆς πόλεως πρὸς οἰκοδομήσαντα νέας Ἐκκλησίας, οὓς καὶ ὑφοδομῆσῃ περὶ τὸ 1590 καὶ είται ἡ καὶ τὸν ὑπάρχοντα. Ἐκ τούτου ἔπειται καὶ ὁ ὄντος τῶν εἰρημένων διδελφῶν Νικολάου καὶ Ἀριέμου οἰκοδομῆσις οὗτος Ναὸς ἀρήγεται εἰς αὐτοὺς κατὰ τὰς δόχας τοῦ δικαίου οἰκοδομῶν, δι τοῦ ἑπτακαίδεκά τοῦ μεγάλου τοῦ Βαΐλου οἰκοδομῆσαν οἱ κατὰ τὸ κράτον τοῦτον Κατεδαφίσαντες Ιούσ πατρονούς Οὐδέ τοῦ δικαιοδοτήσαντες Ferro ἐν τῷ αινιζόντι Λεξικῷ Dictionario del Diritto Comune e Veneto λέξει Chiesa σελ. 161) ἀναγρούσσει δι τὸν Ius, patrovalo di una Chiesa si acquista con uno di questi titoli dos, aedificatio, fundus, iustitia τὸ πατρονικὸν δίκαιον κταται δι ἐνδὸς τῶν τείλων τούτων, πρόσωπος (ἥτοι δι ἀριερώσεως κηματίου εἰς τὸν γυνόν), δι οἰκοδομῆς, δι ἐδάφους (ἥτοι διδάφους πρὸς οἰκοδομῆν τοῦ Ναοῦ Ναοῦ διευθέντος), ἐν προκατέτῳ δι ἔργουν τὴν αεδίστιαν ὑπὸ τῶν διδελφῶν Βούλγαρον, οἵνας ἐκένεγρον συνεπῶς ἐπὶ τοῦ Ιεροῦ Ναοῦ τὸν δικαίον οἰκοδόμησαν τὸ κτητορικὸν δικαίομα, μναγνωμοσέν καὶ διὰ τῆς ἀπὸ 18 Δεκεμβρίου 1621 αποφάσεως τοῦ Γερικοῦ Προφλεπιοῦ Ιοτρίας, Δαλματίας Ιοδαίου Αγιορείου Βελεγίου.

Συνεπών τῶν ἀντέροις ή Ἐκκλησίᾳ Ἀγ. Σπυρίδωνος οικοδομηθεῖσαι ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν Νικολάου καὶ Ἀρτεμίου Βαυλγάρων ἀνήματα ὡς θεάσιτος εἰς τούς διαδόχους των εἰς οδομείαν υπαγόμενους διατάσσοντες, εἰς ἐπίβλεψιν οὐδενὸς αὐτοῦ ὡς προεργάθη θεωρηθεῖσα πάντων τῶν ἐκκλησίας οικοδεγνατικά (φαρμακείας). Ἡ κυρώτης δι τῶν Ἐκκλησιῶν κανονιζεται ὡς ἐν δρόῳ ἔξειδη, ὡς πάπα κυριαρχῆσαι μάλιστα τῶν διατάξεων τοῦ δρόῳ. 83 τοῦ Κανονισμοῦ τοῦ 1811 κατὰ τὸ δόπον εἰς τὰς Ἐκκλησίας ταύτας οὐδὲν δικαιώματος ἔχει ἡ Διοικητικής. Δέντος δέ τοις ἔχων δικαιώματα ἔνορφας πάλιν των κτητόρων κατὰ τὸν κανόνισμόν τοῦ 1811 δύντος οὔτες ἐνορίας ἔνορος τούς συγκρήτορας καὶ ἔπειτα τούτον δύντονται νὰ ἔριν αλλοι οἱ μὴ ἐφ' εἴσον συγκρήτωρ εἰς οὐνυμιτορες τυές μακριβίσσασαν τις διλλούς τὸ κεντροκόπειον αὐτῶν δικαιώματα ἀποζηνωδέντες αὐτοῦ, καὶ διὰ τούτου οὐδεὶς ξειρός πάλιν τῶν κτητόρων ηξίωσεν οὔτε ἤδηντο νὰ ἔχων δει κέντηται δικ αὐτῷ νὰ ἐπεμβαθῇ εἰς τὰ τῆς διοικησίσσεως τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

Ιούνιου ὁ οὐρανὸς ἔχοντον ἡ μετάστασις τοῦ δικαιώματος τῶν ιδιοκτητῶν Ἰερῶν Ναῶν εἰς τὸ δῆμον τῆς Ἐπικλήσας δίωνον, ἐπεὶς
τοῦ διετέλεσθαι οὐδὲν ἀδικος, διότι ἀφαιρεῖ δικαιώματα πρὸ 400 καὶ πλέον ἔτην
εἰηδάντα, ως τὰ τῶν κτητόρων τῆς Ἐπικλήσας Ἀγ. Συνθέδονος,
ἀπαντελλημένων δὲ ἀναγνωρισθέντας ὑπὸ τῶν δημητρίων
προσώπων καὶ δῆ καὶ ὑπὸ τοῦ κανονισμού τοῦ
1811, ἐκεῖς τοῦ διετέλεσθαι οὐδεμίας ὥρειας εἰς τοὺς μητρόφορους
μετεπι τοῦδενον, τούτωντον μέγαν κοινωνικὸν σάλον ὑδόντον να ἐ-
πιστρέψαι τοῦ διετέλεσθαι οὐδὲν ἀφαιρεῖ τῆς Ἐπικλήσας τοῦ Ἀγίου Συνθέδονος, διότι
μητρόφορος καθεστώτος ἀριστομοντος πλεον τῶν τετρακοσίων τετρα-
ποσκονέων ὑδότην εἰς τὴν διατάξειν τοῦ ἀρρεφ. Εἰ τοῦ Συνθέδυματος κα-
τὰ τὸ διάτονον ὄπιδος οὐερεῖται τῆς Ἐπικλήσας τοῦ εἰποῦ δεις δημοσίου
οὐρέων προσηκόντων ταχινέστερα γιγαντηνὴν ὅταν καὶ δηπωσ-
ει γύμνως διετέλεσται.

RI.25.91.0089

Χαροκόπειο Περιφέρεια
νομού Αττικής Δ. Σωτηρίου
Κερύχεια 20^{ος} Δεκεμβρίου

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ